

Osobnost, která změnila svět

Kým je vlastně Ježíš?

Radim Passer

7. Radim Passer

Osobnost, která změnila svět Kým je vlastně Ježíš?

Dnes bych vám z celého srdce popřál milost a pokoj od našeho nebeského Otce a Pána Ježíše Krista. Na úvod bych chtěl shrnout minulou přednášku, která tady zazněla – Proč je tolik utrpení a jestli za to může Bůh? Z Bible jsme mohli odhalit, že jsme součástí vrcholícího konfliktu mezi dobrem a zlem. Mezi Ježíšem Kristem a satanem. Konfliktu, jehož výsledek je díky oběti Pána Ježíše už jistý. Dobro zvítězí a zlo i ďábel budou definitivně zničeni. A tak konflikt se odehrává už v rovině jednotlivců, ale po pravdě řečeno, to je pro každého z nás to nejdůležitější, protože se jedná o věčný úděl každé lidské bytosti. A my víme, že pokud budeme na straně Pána Boha, Pána Ježíše Krista, tak máme jistotu, že ty hvězdné války pro nás dopadnou dobře. To dnešní téma zase navazuje na to včerejší. Osobnost, která změnila svět. Kým je vlastně Ježíš? A komu vděčíme za nabídku věčného života? Budeme otvírat Bibli, a tak i dnes se na začátek pomodlíme.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl poděkovat, že i dnes jsme se tu mohli setkat, abychom znovu otevírali tvé Slovo. I dnes tě chci prosit, abys skrze Ducha svatého na nás působil a dával nám moudrost, abychom dokázali správně porozumět tomu, co nám skrze Bibli chceš říci. Děkujeme ti, že dnes můžeme studovat téma zaslíbeného Mesiáše, téma o Pánu Ježíši Kristu. A tak tě prosíme, abys nás svým Svatým duchem vedl a děkujeme ti za to. Amen.

Tak i dnes krátký příběh na úvod.

Příběh:

Dva muži cestovali vlakem napříč USA a cesta byla hodně dlouhá. A tak si povídali o všem, co je napadlo. Mluvili o sportu, o počasí, politice, o dětství, o svých zážitcích, o svých rodinách, o svých manželstvích. Hovor se nakonec stočil i k víře. Jeden z těch mužů byl ateista a ten druhý byl křesťan. Ten jeden vůbec nevěřil v Boha, ale ten druhý měl výrazně silnou víru. Ten jeden nikdy nečetl Bibli, ale ten druhý ji četl pravidelně. Tématem jejich diskuse se stal Ježíš Kristus.

Ateista se ptal svého věřícího přítele na důležité a logické otázky. „Proč jsi vlastně křesťanem? Není to jen geografická náhoda, že ses prostě narodil v křesťanské zemi? A v čem se liší Ježíš od ostatních velkých lidí? Je Ježíš víc, než učitelem etiky? Učitelem morálky? A jak si můžeš být jist tím, že Ježíš je tím, kým tvrdí, že je? Jak víš, že Ježíš je Bohem, a že jeho nabídka věčného života je skutečná?“

Víte, ten ateista pokládal svému příteli velmi logické a dobré otázky. A ten jeho přítel se mu je snažil zodpovědět. Já osobně nemám pochyb o tom, že by neexistovaly solidní biblické odpovědi na tyto otázky. A také nemám pochyb o tom, že tyto odpovědi na tyto otázky znamenají věčný život.

Náš svět byl a je domovem mnoha slavných lidí. Známe mnoho osobností, které přispívali a přispívají k tomu, aby tento svět byl lepším místem. Někteří králové, prezidenti, náboženští či vojenští vůdcové, vědci, sportovci a umělci zanechali v dějinách své nesmazatelné stopy. Jejich jména se proslavila po celém světě. Přesto ale jedno jméno stojí vysoko nad všemi ostatními. Dokonce i historie se dělí na léta před a po jeho narození. Jeho jméno je Ježíš. Ježíš je nejslavnější jméno lidské historie. Jednou věcí je však slyšet jeho jméno a druhou vědět, kým skutečně je.

A tak začněme od začátku. Možná si mnozí mohou říkat: „Kdo je vlastně ten Ježíš? V čem je jiný? Byl někdo víc, než jen učitel morálky?“ I dva z učedníků si kladli podobné otázky. Když se jednou Ježíš setkal se dvěma svými učedníky na cestě do Emauz, v neděli, po svém vzkříšení, tak jim ukázal na proroctví, která se naplnila během několika posledních dnů. Dnešní první biblický text je u Lukáše. Ježíš jim říká: „**Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.**“ Luk. 24:25.27.

Podívejme se teď na důkazy, že Ježíš je zaslíbeným Mesiášem.

1. Jeho zázračné narození. Dlouho před tím, než se Ježíš narodil Marii, tak prorok Izajáš prorokoval: „**Proto vám dá znamení sám Panovník. Hle, dívka (panna) počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel, to je Bůh s námi.**“ Iz. 7:14. Ježíš má mnoho dalších titulů. Immanuel – Bůh s námi, Zachránce – Spasitel, Kristus – Mesiáš, Mesiáš – Bohem pomazaný, Ježíš – Hospodin je spása. Izajášovo proroctví ohledně narození Ježíše z panny bylo napsáno přibližně 7 století před tím, než se Ježíš narodil, anděl citoval toto proroctví jako důkaz, že Ježíš byl Mesiášem. Podívejme se na to, jak anděl popsal Marii početí z panny. U Matouše je napsáno: „**Narození Ježíšovo událo se takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve, než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého.**“ Mat. 1:18.

2. Místo jeho narození je druhým důkazem, že Ježíš je Mesiáš. Prorok Micheáš píše: „A ty, Betléme efratský, ... z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli.“ Mich. 5:1. Je pozoruhodné, že se Ježíš narodil v Betlémě, v tom samém městě, které bylo předpovězeno 700 let předem. V Matouši zase můžeme číst naplnění tohoto proroctví: „Když se narodil Ježíš v Judském Betlémě...“ Mat. 2:1. Nový zákon tak potvrzuje naplnění tohoto Micheášova starozákonního proroctví. Je zřejmé, že Ježíš byl více než jen dobrým mužem, více než jen učitelem etiky. Byl Božím Synem, narodil se panně, jak předpověděl prorok Izajáš a narodil se v Betlémě, jak předpověděl prorok Micheáš. A tak biblická proroctví odhalují důležité detaily Kristova života. A to stovky let předem. Tato proroctví se přesně naplnila.

Když Adam a Eva zhřešili, tak Bůh měl plán. Bůh ve své lásce poslal Ježíše, svého Syna, aby přišel na zem, aby tady žil dokonalým životem namísto nás a pak, aby zemřel za naše hříchy. Bůh se stal člověkem, On byl jedním z nás. Postavil se na naše místo, abychom mohli žít v případě, že přijmeme jeho nabídku záchrany pro věčný život. A celý tento úžasný proces můžeme nazývat plán spasení nebo dějiny spásy. Můžeme ho nazvat tajemstvím vykoupení. Před 2000 lety studovali mudrci z východu Písmo svaté. Četli o velkém králi, který se měl objevit a poznali, že přišel čas jeho příchodu.

Toto proroctví je v knize Daniel 9. kapitole a budeme ho studovat v jiné přednášce. Podle tohoto proroctví tito mudrci věděli, že se přiblížil čas příchodu Mesiáše. Věděli, že přišel čas, a že hvězda byla znamením nově narozeného krále. Našli ho v Betlémě, sklonili se před ním a uctívali Ježíše, protože věděli, že se narodil zaslíbený Mesiáš. U Lukáše můžeme číst: „I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.“ Luk. 2:7. V hotelu nebylo volné místo. A tak Ježíš, král nebe a země ležel ve žlabu, ze kterého se krmil dobytek. Ačkoli byl bohatý, ačkoli mu patří celý vesmír, tak se pro nás narodil chudý.

Jeho matka Maria byla velmi laskavá, bohabojná a pokorná dívka. Když jí anděl řekl, že se jí narodí Boží Syn, byla velmi mladá. I když byl Ježíš Božím Synem, tak byl také plně Bohem, jako jeho Otec. Apoštol Pavel říká, že byl roven Bohu a vzal na sebe způsob služebníka v podobě člověka. V Listu Filipským apoštol Pavel píše o Ježíši: „...byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí.“ Fil.2:6-7. Ježíš se stal jedním z nás, aby žil na naší zemi. Byl ve všem čistý, byl bez hříchu, byl bez chyby a bez poskvrny, aby mohl obětovat svůj život, abychom my mohli vírou v něho žít život věčný. A tak během posledních 24 hodin Kristova života se do detailu naplnila celá řada biblických proroctví vyřčená stovky let předem.

3. Jeho zapření Jidášem. Další důkaz o tom, že Ježíš je Mesiáš. Bůh prostřednictvím Davida říká: „I ten, s nímž jsem žil v pokoji a jemuž jsem důvěřoval, ten, jenž můj chléb jedl, vypíná se nade mne a zvedá patu.“ Ž. 41:9. Petr se zeptal Ježíše, kdo ho zradí a Ježíš odpověděl: „Je to ten, pro koho omočím tuto skývu chleba a podám mu ji.“ Jan 13:26.

4. Cena zaplacená zrádci je čtvrtým důkazem, že Ježíš je Mesiáš. Prorok Zachariáš ve Starém zákoně napsal: „Tu mu odvážili jako mzdu třicet šekelů stříbra.“ Zach. 11:12. Podívejme se, jak se toto proroctví naplnilo. „Tehdy šel jeden z dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, k velekněžím a řekl: „Co mi dáte? Já vám ho zradím.“ Oni mu určili třicet stříbrných.“ Mat. 26:14-15.

5. Jeho bití a mučení je pátý důkaz, že Ježíš je Mesiáš. V Bibli můžeme číst slova Mesiáše, který říká skrze Izajáše: „Nastavuji záda těm, kteří mě bijí a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním.“ Iz. 50:6. A podívejme se do Nového zákona na naplnění. „Pak mu plivali do obličeje, bili ho po hlavě, někteří ho tloukli do tváře.“ Mat. 26:67.

6. Probodli jeho ruce a nohy je důkazem dalším, že Ježíš je Mesiáš. Opět ústy Davida říká Mesiáš o této budoucí události: „Sápou se jako lev na mé ruce a nohy.“ Ž. 22:16. Toto bylo vyřčeno zhruba 1000 let před Kristem. V době, kdy se vůbec netušilo, že se někdy bude popravovat ukřižováním. A po vzkříšení Krista se Tomáš, jeden z jeho učedníků, který pochyboval o jeho vzkříšení, zmínil o skutečnosti, že Kristovi ruce a nohy byli skutečně probodeny. Tomáš řekl: „Dokud nevidím na jeho ruce stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst, neuvěřím.“ Jan 20:25.

7. Byl považován za revolucionáře. To je důkaz č. 7 o Ježíši jako Mesiáši. Všimněme si, jak i toto proroctví se naplnilo. U Izajáše čteme text: „Bůh jej postihl místo nevěrných.“ Iz. 53:12. A v Novém zákoně zase čteme u Marka: „S ním ukřižovali dva povstalce, jednoho po pravici a druhého po levici. Tak se naplnilo Písmo: „Byl započten mezi zločince.“ Mar. 15:27-28.

8. Losovali o jeho oděv. Důkaz č. 8, že Ježíš je Mesiáš. Král David 1000 let před Kristem prorokoval, co se stane s oděvem Ježíše. „Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv.“ Ž. 22:18. A opět naplnění v Janově evangeliu: „Vojáci vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly. Spodní šat byl beze švů, od shora vcelku utkaný. Řekli mezi sebou „Netrhejme jej, ale losujme, čím bude!“ Jan 19:23-24.

9. Jeho slova na kříži jsou dalším důkazem o tom, že Ježíš je Mesiáš. Bůh skrze Davida říká: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Ž. 22:2. A tento verš Starého zákona můžeme srovnat s textem v Novém zákoně. „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Mat. 27:46. Ježíš vyslovil tato slova těsně před svou smrtí. Přátelé, tady si

můžeme uvědomit, že toto nejsou slova někoho, kdo umírá s pocitem smíření s Bohem. Ježíš totiž musel prožít jinou smrt, než prožívají věřící lidé na této zemi. Musel prožít smrt trvalého odloučení od svého nebeského Otce.

Mnohá tato proroctví totiž byla naprosto mimo jakoukoliv lidskou kontrolu. Určitě nemohl zařídit místo svého narození. Nemohl zařídit ani způsob svého narození. Ani svoji zradu, ani události, které souviseli s jeho smrtí. To jsou zkrátka události, které jsou naprosto mimo lidskou kontrolu.

A tak Ježíš skutečně byl tím, kým tvrdil, že je-Mesiášem. Když visel na krutém římském kříži, rozdrásaný od bití, hřeby ve svých rukách a nohách, s trnovou korunou na hlavě, posmíván a zesměšňován, tak měl moc zavolat tisíc nebo desetitisíce andělů, aby zničili tento svět a osvobodili ho. Mohl sám sebe zachránit. Jak málo stačilo. A nepochybně, jaké pokušení by to muselo být pro každého, na jeho místě. Ptáme se někdy sami sebe, jestli o nás má vůbec někdo zájem. Ale, přátelé, Ježíš má o každého z nás zájem. Už dávno to dokázal. A nejvíce právě na tom pahorku za Jeruzalémem-Golgotě. Jeho láska a jeho obětavost lámou naše pyšná srdce. Mohl zavolat 10000 andělů na pomoc, ale díky Bohu, že to neudělal. Místo toho zemřel za nás. Vykoupil nás z otroctví hříchu. Místo nás zemřel opuštěn Bohem. Četli jsme jeho poslední slova: „**Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?**“ **Mat. 27:46**. A tak nejdůležitější otázkou je, kým je pro nás Ježíš? Kým je pro mě, kým je pro tebe osobně?

Tomuto problému jasně rozuměl například C. S. Lewis, profesor Cambridžské university a někdejší agnostik. Napsal: „**Pokouším se tu předejít pomatenému prohlášení, které o něm lidé někdy činívají: Jsem ochoten Ježíše přijmout jako velkého mravního učitele, nepřijímám nicméně jeho nárok na to být Bůh.**“ To je jedna z věcí, které říkat nesmíme. Někdo, kdo by byl pouhým člověkem a říkal to, co Ježíš, by nemohl být velkým mravním učitelem. Byl by to buď šílenec-srovnatelný s někým, kdo tvrdí, že je sázené vejce-nebo ďábel z pekel. Musíte si vybrat. Buď ten muž byl a je Synem Božím, anebo šílencem či něčím ještě horším. (Více než tesař). Mám moc rád tento citát z knihy Touha věků: „**S Kristem bylo naloženo tak, jak jsme si zasloužili my. A to proto, aby s námi mohlo být nakládáno tak, jak si zasloužil On. Byl odsouzen za naše hříchy, na kterých neměl žádný podíl, abychom my mohli být ospravedlněni jeho spravedlností, na které nemáme žádnou zásluhu. Podstoupil smrt, která měla stihnout nás, abychom získali život, který patřil jemu. „Jeho jizvami jsme uzdraveni.“ Iz. 53:5. (Touha věků).** Takže kým je pro nás Ježíš? On přišel na naši planetu, aby žil dokonalým životem, aby vzal odplatu za naše hříšné životy. Zemřel smrtí, kterou jsme si my zasloužili zemřít, abychom my mohli žít navždy. Bible hovoří

o jeho oběti. Pojdme si přečíst text z knihy Izajáše: „Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolestí, zkroušený nemocemi. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Kruté tresty snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce. Byl trápen jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel.“ Iz. 53:3.5-7. Zde se tedy o Ježíši hovoří jako o beránku. I na mnohých dalších místech Bible se o něm hovoří jako o beránku, o Beránku Božím.

Ve Zjevení se hovoří „o knize života, knize toho zabitého Beránka.“ Zj. 13:8. A na jiném místě Zjevení je psáno: „čtyřadvacet starců padlo na kolena před Beránkem. Hoden jest Beránek, ten obětovaný.“ Zj. 5:8.12. Takže Beránek, Ježíš Kristus zachránil nás lidi od věčné smrti a nabízí nám, respektive dává nám dar věčného života. Skrze jeho zásluhu, skrze jeho spravedlnost. A my to tak vírou můžeme přijímat. Text u Římanů v první části není moc povzbudivý. „Mzdou hříchu je smrt.“ Řím. 6:23. Mzda je to, co si zasloužíme za náš výkon. Ale čtěme i tu druhou část stejného verše: „Ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ Řím. 6:23. Chvála Bohu.

Adam a Eva zhřešili a tak se sami oddělili od Boha. Sami se oddělili od jediného zdroje života. A tak Bůh je musel vyhnat z jejich domova v zahradě a už nemohli dál jíst ze stromu života. Jejich životaschopnost postupně ubývala, dokud nezemřeli. V Mojžíšově knize můžeme číst: „Tak tedy Bůh člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícím se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.“ 1. Moj. 3:24. Pán Bůh nemohl dopustit, aby hříšník jedl ovoce ze stromu života a mohl tak být jako hříšník naživu navěky. Bůh jim řekl o svém plánu na jejich záchranu. Adam a Eva věděli o plánu vykoupení člověka. Věděli, že jejich situace není bezvýchodná.

Hned na začátku Bible máme první proroctví o zaslíbeném Mesiáši. Bůh zde říká hadovi, tedy ďáblovi: „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé (satanovy následovníky) a símě její (Kristovy následovníky). Ono (Ježíš) ti (Satanovi) rozdrťí hlavu a ty (satane) jemu (Ježíši) rozdrťíš patu.“ 1. Moj. 3:15. Pojdme se podívat, co to znamená rozdrtit. Je rozdíl rozdrtit hlavu a rozdrtit patu. Hebrejské slovo pohmoždit, znamená rozdrtit. A Ježíš měl být vítězem nad satanem podle tohoto proroctví. Bůh mezi tím udělal něco jiného. Než k tomu došlo, než uběhlo několik tisíc let, než přišel čas, že Ježíš Kristus přišel na tuto zemi poprvé a dobojoval tu bitvu na golgotském kříži, tak mezi tím Bůh udělal něco jiného, aby lidem připomínal svůj plán záchrany. 4000 let muselo lidstvo čekat na zaslíbeného Mesiáše. A Bůh ustanovil obětní systém. Lidé měli ukázat svou víru v Božího Beránka – Ježíše, který měl jednoho dne zemřít, aby jim dal věčný život. Bible nám

neříká zcela přesně, kdy začal obětní systém. Ale víme, že Adam a Eva po svém pádu do hříchu byli nazí, a že Bůh je přioděl kůží. Z toho logicky vyplývá, že tady už je zmínka o první nutné oběti, protože do té doby neexistovala smrt na naší zemi. A tak nevinné zvířátko muselo zemřít kvůli lidskému hříchu. Člověk si měl skrze obětní systém totiž uvědomit, jakou hrůzu a jakou zkázu přináší hřích. A v další kapitole Bible můžeme číst o synech Adama a Evy, o Kainovi a Ábelovi, kteří přináší své oběti. „**Také Ábel přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku. I shlédli Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar. Bůh na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédl. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři.**“ 1. Moj. 4:4-5. Ábel přinesl podle Boží vůle Beránka, který představoval toho zaslíbeného Mesiáše, Božího Beránka. Ale Kain přinesl podle své vlastní vůle plody země. A tak Kainova oběť neukazovala jeho víru v zabitého Beránka Božího.

V novozákonním listě Židům můžeme číst: „**Bez vylití krve není odpuštění.**“ Žid. 9:22. Protože pouze krev Božího Syna Ježíše Krista má moc očistit nás od hříchu.

Když Bůh vyvedl Izraelity z Egypta, tak jim dal hodně lekcí prostřednictvím obřadů svatyně, kterou nechal postavit Mojžíšem. Bůh sdělil Mojžíšovi přesný plán a Mojžíš s pomocí Izraelského národa vybudoval tuto přenosnou svatyni. A tento svatostánek byl krásnou, ale pouze nedokonalou replikou (napodobeninou) svatostánku, stojícího v nebi. Jedním z obřadů ve svatyni byla Pascha. 14. dne 1. měsíce, den před vysvobozením s egyptského otroctví, měli lidé podle instrukcí zabít beránka a natřít krví tohoto beránka veřeje svých dveří. Bylo to znamení toho, že byli chráněni právě krví Beránka s velkým B, že věřili v oběť zaslíbeného Mesiáše, oběť Ježíše Krista. A tak tu noc, těsně před vyjitím Izraelců z Egypta, tu noc anděl, přinášející záhubu, minul domy, u nichž byly veřeje dveří pokryté krví, a v těchto domech nikomu neublížil.

Pascha měla Izraelcům připomínat tu Velikou noc, kdy je Pán Bůh vyvedl z Egypta. A měla jim připomínat, že před věčnou záhubou, jako odplatou za hřích, nás může ochránit pouze Ježíš Kristus, ten pravý Beránek. Protože vyjítí z Egypta, který je v Bibli symbolem hříchu, symbolizuje to, že nás Bůh vyvádí z otroctví hříchu. Obětovaná zvířata nemohla očistit člověka od hříchu, to je logické, ale víra lidí v Boží oběť zaslíbeného Mesiáše ano. V Novém zákoně v listě Židům se píše o Kristu: „**On se však zjevil, aby svou obětí sňal hřích.**“ Žid. 9:26. „**Neboť krev býků a kozlů není s to hříchy odstranit.**“ Žid. 10:4.

Jan Křtitel oznámil příchod Mesiáše. Ukázal na Ježíše a řekl: „**Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.**“ Jan 1:29. Obřadní systém tedy ukazoval na Mesiáše – na Božího Beránka. A prolitá krev každého zabitého beránka, s tím malým b ve Starém zákoně, během staletí ukazovala na Ježíšovu krev prolitou za nás. Pán Ježíš Kristus je

zachránce světa. Ježíš promíjí naši vinu, Ježíš nám odpouští a zprošťuje nás viny. Ježíš nás také učí, jak máme žít. A Ježíšův život je pro nás příkladem. Ježíš také zmocňuje naše životy. Dává nám sílu žít podle jeho vůle. A Ježíš má také moc proměnit nás zevnitř. Ježíš nám dává nový život, který začíná tady a vede až do věčnosti. Dnes budeme mít příběh i na závěr.

Příběh:

Během pokusů sira Ernesta Shackletona přeplavat Antarktický oceán v r. 1914, jeho loď narazila na plovoucí led. A loď byla unášena celé dny, dokud nedorazili k tzv. Slonímu ostrovu. Shackleton přiměl své muže, aby postavili tábor, kde by uchovali své zásoby a pokusili se přežít nadcházející zimu. Ale brzy zjistili, že je nikdo zachránit nepřijde. Nikdo totiž neměl ani poněť, kde jsou. Byli odříznuti od světa mrznoucím a bouřlivým Antarktickým oceánem. Byla pouze jediná naděje na jejich záchranu. Někdo musel přeplavat nepřátelský oceán a získat pomoc. Shackleton začal vypravovat 20 stop dlouhou velrybářskou loď na tuto výpravu. Vybral šest lidí z dobrovolníků a čekalo je 1300 km drsného oceánu, aby dosáhli norskou velrybářskou stanicí na zamrzlém ostrově Jižní Georgie.

Zdálo se to, jako nespílitelný úkol. Nespílitelný úkol v otevřeném moři v nejbouřlivějším čase roku. Ale Shackleton se vydal se svými muži na cestu. Celé dny se plavili s pomocí provizorní plachty. Tato jejich malá loď směřovala do nejdivočejších vln a oni se modlili, aby vítr neodvál jejich křehké plavidlo někam pryč. Vydrželi mrazivý chlad, spací pytle ztuhlé mrazem, mrznoucí vodu, tekoucí po zádech, trpěli hladem a žízní a 14 dnů od začátku své plavby už byli na pokraji smrti vysílením a žízní. Ale uviděli černé útesy Jižní Georgie. Shackleton to dokázal. On se svými muži se dokázali dostat na Jižní Georgii a brzy bude loď na cestě zpět, aby zachránila i zbytek uvízlých mužů.

Když Bůh viděl naše trápení, jak jsme izolováni na našem ostrově, obklopeni nekonečným oceánem hříchu, tak vyrazil do tohoto nepřátelského oceánu sám. Vzal na sebe vražednou a mrazivou ohromnost zla všech lidí ze všech generací. Ve vesmíru není nikdo jiný jako Ježíš. On je jediný, kdo nás může zachránit. On je jediný, kdo může smazat naši vinu a změnit naše životy. On jediný nám může nabídnout život věčný. Není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, skrze které bychom mohli být spaseni. A tak i dnes mám pro vás připravenu výzvu. Pokud dnes chcete Pánu Bohu říci: „Ano, Ježíši, přijímám tě, jako svého Spasitele a Pána. Věřím, že jsi za mne zemřel, abys mi daroval život věčný. Pane, dávám ti svůj život, abys mě vedl do svého království.“ A pokud chcete a toužíte svůj život žít s Ježíšem, jako se svým

zachránce, modlete se. Protože jak Bible říká. „Mít Ježíše Krista, znamená mít všechno a nemít Ježíše Krista, nemít Syna Božího, znamená o všechno přijít.“ A tak i dnes zakončíme modlitbou.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl poděkovat z hloubky svého srdce za to, co jsme se dnes o tobě z Bible mohli dozvědět. Co jsme se mohli dozvědět o tom, že ty jsi zaslíbil, že přijde Mesiáš, aby vyřešil problém hříchu. Děkujeme ti, Pane Ježíši, že ty jsi přišel na tuto zemi, že jsi nelpěl na svém postavení, na svém božství, ale že ses stal jedním z nás, že jsi procházel všemi pokušeními, kterými procházíme i my, že jsi nám dal příklad, jak chceš, abychom i my žili. Ale především, že jsi přišel, abys vzal na sebe naši vinu a naše hříchy. Děkujeme ti, že každému z nás, kdo k tobě přichází a vyznává své hříchy, dáváš jistotu, že mu odpouštíš. A tak tě chci za každého z nás prosit, abys nás očistil od hříchu, abys nás vedl po té úzké cestě, která vede k životu věčnému. Děkujeme ti, že jsi slíbil, že znovu přijdeš, jako Král králů a Pán pánů a že jednou provždy vyřešíš problém zla a hříchu. Děkujeme ti za to všechno v tuto chvíli. Amen.

